

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. III. An ab Ecclesiasticis aut Religiosis, à dogmatica Constitutione ab Ecclesia recepta ad Concilium appellantibus, accipi possint Sacramenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

Tractatus de Schismate. III

impiâ ac temerariâ vexillum infame Schismatis erexerunt. Quid est, quod à rebellibus fidei & Religioni non sit timendum? Verum quidem est, in his quoque afflictis Ecclesiis populum maximâ parte servare fidei simplicitatem sub Pastoribus errori venundatis: adeò ut hic valeat, quod de Ecclesia Antiochena (cujus plebs erat Catholica Clerus Arianus) olim scripsit Theodoretus.

Leontius Antiochenus Episcopus tametsi sordibus erat Ariane blasphemia inquinatus, tamen eas callidè occultare studuit. . . . Qui doctrinam sequebantur Apostolicam, illis iste neque prospexit, neque ullum omnino honorem detulit Ecclesiasticum. At qui insano Arii cacati erant errore, ejus operâ maximam sunt auctoritatem consecuti, & ad Sacrosanctos Ecclesia ordines elati. . . . Ob quam causam Clerus complures habuit hæretica labe contaminatos: sed tamen maxima pars populi veram sanamque doctrinam tuebatur. Hæc tamen paulatim defecit.

Theodoret. l. 2. c. 24.

§. III.

An ab Ecclesiasticis aut Religiosis, à dogmatica Constitutione ab Ecclesiâ receptâ ad Concilium appellantis, accipi possint Sacramenta.

Nunc mandatam hoc ad vos o Sacerdotes. *Dicit Dominus omnipotens: & mittam super vos maledictionem, & maledicam benedictioni vestre. Cælestes hæ minæ Sacerdotes appellantes feriunt. Quippe ostendimus, eos Schisma & Hæresim sua appellatione professos. Hinc jam quæritur an Sacramenta peti & accipi*

Malach. 2. 1. & 2.

accipi possint à Ministro Schismatico atque Hæretico? Evidens est id fieri non posse sine peccato gravi. 1. Appellantes, omnesque qui Constitutioni dogmaticæ, ab Ecclesia receptæ, ore & corde non acquiescunt, ipso facto excommunicationem incurrunt; ac propterea quoties administrant Sacramenta, novum committunt peccatum mortale, fiuntque irregulares. Nec peti ergo nec accipi ab ipsis Sacramenta possunt, nisi urgente extrema necessitate, cùm non liceat eis peccandi graviter præbere occasionem, nec coöperari ipsorum peccato.

2. Communicare in spiritualibus cum Schismaticis & Hæreticis manifestis, est grave peccatum scandali: nam qui cum ipsis communicant, significant se eadem cum illis sentire ac rebellionis esse participes. Præterea perdendæ fidei periculo se exponunt, cùm conscientiam suam lupis, non Pastoribus, fidant: quod novo rursus peccato non vacat.

Mandavit Dominus Moyfi, ut populum à Core, Datan & Abiron Sacerdotum Schismaticorum tentoriis separaret. Dixitque Num. 16. Moyses ad populum: *Recedite à tabernaculis* 7. 26. *hominum impiorum, & nolite tangere quæ ad eos pertinent, ne involvamini in peccatis eorum.* Hoc exemplum Viri quique sanctissimi in nova lege secuti sunt.

Bolland.
13. April.

S. Hermenigildus malebat & vitam amittere & coronam, quàm Sacram ab Ariano Episcopo Eucharistiam accipere. Hanc unam ab ipso gratiam petebat impius pater; filius id sacrilegum ratus, mori potius cervicemque securi offerre præoptavit: quem propterea

terea Martyrum heroicorum catalogo ad-
scripsit Ecclesia. S. Satyrus, S. Ambrosii
frater, miraculo evadens naufragium, & ad
Insulæ litus ejectus, baptizari instanter pete-
bat. Verùm intelligens istius loci Episcopum
& Clerum à Sedis Apostolicæ communione
separatos esse, & Luciferi Caralitani Schis-
mati implicitos; maluit sine baptismo, quan-
tumvis Sacramentorum omnium maximè ne-
cessario, se maris iterum ac tempestatum pe-
riculo exponere, quàm Sacramentum acci-
pere Ministri Schismatici manu. Quod factum
ita probavit Ambrosius, ut in oratione fune-
bri, quâ dignissimi fratris memoriam poste-
ritati commendavit, summis id laudibus ex-
tulerit.

Ambros.
de excessu
fratris sui
t. 2.

Illustriorem quoque in modum vir sancti-
tate spectabilis Antiochus, cùm in Eulebii
Samosatensis Episcopi vitâ functi locum ele-
ctus esset, eòque, Sacros ei Ordines con-
ferendi gratiâ, inter ceteros Antistites adve-
nisset Jovinus Pergensis tunc Episcopus, qui
Arianorum communioni aliquo tempore ad-
hæserat; *cumque Antiochum adductum ad Sa-
cram mensam genua flectere cogerent; conversus
ille, ut Jovinum vidit capiti suo dextram impo-
nentem, manum repulit, & è consecrantium nu-
mero segregari eum jussit, negans se dexteram ferre
illam posse, quæ mysteria per blasphemiam conse-
crata receperat.*

Theodo-
ret. l. 4.
c. 13 ver-
sus finem.
edit. Cra-
mosian.
1642.

Idem qui hoc narrat Theodoretus, facti
alterius, huic non absimilis, facit mentio-
nem. Cùm Moyse quidam, qui habitabat in
finibus Ægypti & Palestinæ, monasticam vi-
tam professus, Alexandriam adductus esset
ut illic Episcopus consecraretur, *Videretque*

Theodo-
ret. l. 4.
20.

H

Lucium

114 *Tractatus de Schismate.*

Lucium sibi manum velle imponere, Absit, inquit, ut manu tua consecrer: nam te invocante spiritus gratia non venit. Cui Lucius, Qua ductus, ait conjecturâ id dicis? Et ille, non conjecturam sequor, inquit, sed certò scio: Quia cum Apostolicis dogmatibus pugnas, & contraria doces. Manum igitur, ne contaminaretur, hæreticam repulit.

Matth. 18.
 17.
 Joan. Ep.
 2. 11.
 1. Cor. 5.
 11.

Plena est Ecclesiastica Historia factis ejusmodi illustribus atque exemplis: quæ splendorem suum accipiunt ab his Christi verbis, *Qui Ecclesiam non audierit; sit tibi sicut Ethnicus & Publicanus.* Et certè si S. Joannes eis *Ave* dicere prohibeat, & Apostolus Paulus cum sceleratis ejusmodi *cibum sumere* vetet: nobisne licitum erit in Sacris & Divinis rebus communicare cum hominibus de Schismate convictis, aut saltem optimo jure suspectis, & mensæ Dominicæ cum iis accumbere, ut cibum animæ sumamus ipsorum manu?

Quanta est ergo cæcitas eorum, qui ab Ecclesiasticis & Monachis Schismaticis, aut saltem de Schismate & Hæresi jure suspectis, Sacramenta sibi administrari patiuntur, manifesto se periculo exponentes ne illic mortis æternæ damnationem inveniant, ubi est vitæ scarurigo. Luctuosa quidem ac deploranda Sacerdotum sors, sacrilegâ ad Concilium appellatione Schisma profitentium; sed magis luctuosa earum animarum, quæ ipsorum ministerio ac directione seducuntur. Confessiones earum totidem sacrilegia sunt. Quin & asserunt Doctores Theologi non pauci, directoribus hujusmodi deesse requisitam ad absolvendum jurisdictionem. Non sunt quidem hæc.

hactenus excommunicati speciatim, & expressis nominibus ab Ecclesia denuntiati: sed an non seipsos Schismaticos & Hæreticos abundè declararunt? Atqui Hæretici, inquit S. Opratus, *Non habent claves Ecclesie.* Et L. 1. n. 10.
 S. Thomas expressis terminis ait: *Licet Schismatici habere ordinis potestatem possint, jurisdictionis tamen auctoritate privantur.... Unde nec possunt absolvere.... quod si fecerint, nihil est actum.* 2. 2. q. 39. art. 3.

Merito de appellanti- bus ad futurum Concilium dici posset, id quod de quibusdam Schismaticis Ecclesie suæ Presbyteris dicebat S. Cyprianus: *De Dei providentia pœnas quas meruerant rependerunt, ut à nobis non ejeti ultro se ejicerent.... Sed oro vos fratres, vigilate contra insidias diaboli.... Ne atas vos eorum, nec auctoritas fallat; qui ad duorum Presbyterorum veterem nequitiam respondentes, sicut illi Susannam pudicam corrumpere & violare conati sunt, sic & hi adulterinis doctrinis Ecclesie pudicitiam corrumpere & veritatem Evangelicam violare conantur.... Pacem nunc offerunt qui ipsi non habent pacem. In Ecclesiam lapsos reducere & revocare promittunt, qui de Ecclesia recesserunt. Deus unus est, & Christus unus, & una Ecclesia, & Cathedra una super Petrum Domini voce fundata... Soli cum Episcopis non sint, qui contra Episcopos rebellarunt.... Vitate lupos, qui oves à Pastore secernunt. Vitate linguam diaboli venenatam.* Cyprian. ad plebem de quinq. Presbyt. Schismat. Ep. 40.